

Henryk Paprocki (ur. 1946), duchowny prawosławny, wykładowca wielu uczelni, autor książek, artykułów i przekładów z dziedziny teologii prawosławnej i filozofii, w niniejszej pracy kontynuuje poszukiwania rozpoczęte w książce „Czas. Eseje o wieczności” (2018), tym razem w odniesieniu do przestrzeni, pytając, „czym jest przestrzeń?” Autor przedstawia rozległy obraz problematyki przestrzeni w mitologiach, filozofii, teologii i literaturze. Te fascynujące zagadnienia rozpatruje w kluczu pustki, nicości i niebytu, by ostatecznie dojść do pojęcia bezkresu bezprzestrzennego.

Jak sam pisze we wstępie „Rozważania nad przestrzenią zrodziły się podczas lektury zbioru opowiadań Brunona Schulza Sanatorium pod klepsydrą, a konkretnie zdania: «Cały ten ciemny krajobraz, pełen powagi, zdawał się ledwie dostrzegalnie płynąć sam w sobie, przesuwać się mimo siebie jak chmurne i spiętrzone niebo pełne utajonego ruchu».

Istotną rolę odegrało też stwierdzenie ks. Pawła Flórińskiego, że zagadnienie nieskończoności świata w przestrzeni trzeba koniecznie oddzielić od problemu jego nieskończoności w czasie, co dopiero pozwoli zrozumieć zarówno jeden, jak i drugi problem.

Omawiając problematykę przestrzeni należało poza tym celowo dokonać selekcji różnorodnych poglądów – podobnie, jak w pracy o czasie – żeby nie zamienić jej w rodzaj leksykonu i przedstawić jedynie te teorie, które odegrały znaczącą rolę w rozwoju myśli”.

Autor zaznacza, że „nie jest to koniec wędrówki w poszukiwaniu czasu i przestrzeni. Dotychczasowe badania są potrzebne do opracowania nowej teorii przestrzeni, w tym wypadku teorii pustki”.

ISBN 978-83-89372-56-7

9 788389 372567

Henryk Paprocki

Bezkres bezprzestrzenny

Henryk Paprocki

Bezkres bezprzestrzenny

